

Zacier, Przypowieść o rybach marnotrawnych

Pewnego razu ryby wyszły z wody
I okazało się że mają nogi
/4x

Ryby wyszły na ląd
I rozejrzały się zdumione
Jak tutaj pięknie ? zgodnie uznały
Do wody wracać nie chciały
Jakie my durne byliśmy
By w zimnym kisić się morzu
Teraz nas czeka nowe życie
Nie dla nas pod woda gnicie

Tuńczyk ze śledziem śmiało kroczą
Sardynki z węgorzem nieśmiało się tłoczą
Człapie maślana za szprotem
I tylko flądra uciekła z chlupotem

Pewnego razu ryby wyszły z wody
I okazało się że mają nogi
/4x

Cały dzień boży płąsały
Głaskane przez słońca promienie
Ubaw po pachy i wrażeńi tyle
Tu kwiatek, tam żabka, motylek
Gdy w końcu przysiadły pod lasem
Zziajane i zakłopotane
Spojrzały po sobie
Ze wstydu spłonęły
I chyłkiem do morza pomknęły

Tuńczyk ze śledziem posępnie kroczą
Sardynki z węgorzem nieśmiało się tłoczą
Człapią maślana za szprotem
Płaszczka i piła z wesołym tupotem

Pewnego razu ryby wyszły z wody
I okazało się że mają nogi
/4x